

Onsdagen den 9 mars 2011

95. Europaparlamentet anser att romerna bör försöka lära känna människornas sedvänjor och kultur där de bor, i syfte att underlätta den egna integreringen i samhället.
96. Europaparlamentet anser att frivilligverksamhet och idrott där både romer och icke-romer deltar är betydelsefullt för att åstadkomma en bättre samhällsintegrering.
97. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att sprida bästa praxis, positiva modeller och erfarenheter från genomförda program och från romers egna initiativ för att förbättra uppfattningen om och bilden av romer i icke-romska folkgrupper samt för att främja ett aktivt deltagande och kreativt samarbete mellan de romska folkgrupperna och program på EU-nivå, medlemsstatsnivå och lokal nivå.
98. Europaparlamentet vill att man på samtliga förvaltningsnivåer på ett bättre sätt identifierar och använder de EU-medel som redan avsatts för sysselsättning och utbildning för romer och för främjande av deras kultur.
99. Europaparlamentet rekommenderar att framtida EU-politik för den romska minoriteten grundas på ett differentierat tillvägagångssätt, utifrån de olika medlemsstaternas och folkgruppernas särskilda egenskaper.
100. Europaparlamentet framhåller vikten av striktare kontroller av hur EU-stödet för romernas integrering används.
101. Europaparlamentet anser att det vore värdefullt med ett utbyte av erfarenheter och bästa praxis mellan de medlemsstater som har uppnått goda resultat i fråga om romernas integrering och de medlemsstater som fortfarande har problem på detta område.
102. Europaparlamentet konstaterar att omfattande pappersarbete kan utgöra ett hinder för projektägarna, och anser att arbetet med att förenkla ansökningsförfarandena för bidrag måste intensifieras. Parlamentet påpekar att EU-finansieringen är underutnyttjad på detta område.
103. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen samt medlemsstaternas regeringar och parlament.

En industripolitik för en globaliserad tid

P7_TA(2011)0093

Europaparlamentets resolution av den 9 mars 2011 om industripolitik för en globaliserad tid (2010/2095(INI))

(2012/C 199 E/16)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 173 avdelning XVII i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (före detta artikel 157 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen) om unionens industripolitik och särskilt om den europeiska industrins konkurrensförmåga,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 28 oktober 2010 "En integrerad industripolitik för en globaliserad tid – Med konkurrenskraft och hållbar utveckling i centrum" (KOM(2010)0614),

Onsdagen den 9 mars 2011

- med beaktande av sin resolution av den 16 juni 2010 om EU 2020 ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 15 juni 2010 om gemenskapens innovationspolitik i en värld i förändring ⁽²⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 23 september 2009 "Förberedelser för framtiden: Att utveckla en gemensam strategi för viktig möjliggörande teknik i EU" (KOM(2009)0512),
- med beaktande av sin resolution av den 22 maj 2008 "Översyn av industripolitiken efter halva tiden – Ett bidrag till EU:s tillväxt och sysselsättningsstrategi" ⁽³⁾,
- med beaktande av det informella mötet i rådet (konkurrenskraft) den 14 och 15 juli 2010,
- med beaktande av slutsatserna från det 2999:e mötet i rådet (konkurrenskraft) den 1 och 2 mars 2010,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 4 november 2008 "Råvaruinitiativet – att uppfylla våra kritiska behov av tillväxt och arbetstillfällen i Europa" (KOM(2008)0699),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 mars 2010 "Europa 2020 – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla" (KOM(2010)2020),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 6 oktober 2010 Flaggskeppsinitiativ i Europa 2020-strategin – Innovationsunionen (KOM(2010)0546),
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 26 april 2010 från GD Näringsliv "EU Manufacturing Industry: What are the Challenges and Opportunities for the Coming Years?",
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument "Rapport om genomförandet av Small Business Act" (KOM(2009)0680),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 16 juli 2008 om handlingsplanen för hållbar konsumtion och produktion samt en hållbar industripolitik (KOM(2008)0397),
- med beaktande av den rapport från november 2008 om att främja innovativa företagsmodeller med miljövinster som sammanställdes för kommissionens räkning,
- med beaktande av meddelandet från kommissionen av den 4 juli 2007 "Översyn av industripolitiken efter halva tiden – Ett bidrag till EU:s tillväxt- och sysselsättningsstrategi" (KOM(2007)0374),
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi och yttrandena från utskottet för internationell handel, utskottet för sysselsättning och sociala frågor, utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd och utskottet för regional utveckling (A7-0022/2011), och av följande skäl:

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0223.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0209.

⁽³⁾ EUT C 279 E, 19.11.2009, s. 65.

Onsdagen den 9 mars 2011

- A. Den globala krisen har påverkat den europeiska industrin och ytterligare förvärrat de problem som globaliseringen, klimatförändringarna, resursuttömningen, den demografiska förändringen och omvandlingen till en industri baserad på såväl kunskap som lönsamhet fört med sig, och vilka på ett genomgripande sätt påverkar industrins utveckling, arbetsmarknaden och prognoserna för framtiden.
- B. För att återhämta sig från krisens följder och möta dess utmaningar måste EU föra en industripolitik som kombinerar konkurrenskraft, hållbarhet och anständigt arbete, och som samtidigt kan stimulera ekonomin, öka sysselsättningen, minska miljöförstörelsen och förbättra livskvaliteten.
- C. Industripolitiken i Europa kan bara bli framgångsrik om den är fast förankrad både i en ny finanssektorsstruktur som främjar investeringar och förhindrar spekulering, och i en makroekonomisk politik som styr skatte-, finans- och budgetpolitiken i EU mot en hållbar tillväxt och sysselsättning.
- D. Flera europeiska industrisektorer befinner sig i ständig kris på grund av illojal konkurrens från tredjeländer, detta gäller särskilt förhållandena på arbetsmarknaden, miljön och skyddet av immateriella och industriella rättigheter.
- E. Den europeiska industrin utsätts för alltmer global konkurrens från industriländer och från tillväxtländer som exempelvis Kina, Indien och Brasilien när det gäller tillgång till resurser, teknisk innovation, kompetent arbetskraft samt riktade och ambitiösa industri- och innovationsåtgärder.
- F. En EU-strategi för att främja
- starka och kompetenta mänskliga resurser med en stark kreativ potential och aktivt engagemang i innovation och utveckling,
 - nya och innovativa tekniker/processer/lösningar som genererar mervärde,
 - forskning och utveckling inriktad på de krav som en hållbar utveckling innebär,
 - en effektiv leverantörskedja för produktion av kvalitativa varor och tjänster,
 - en effektivare organisation av produktions- och ledningsstrukturer,
 - allmänt bättre resurseffektivitet som leder till mindre koldioxidavtryck,
 - kostnadseffektiva och hållbara transportslag,
 - smart och effektiv logistik och högkvalitativ infrastruktur,
 - en stabil och helt fungerande inre marknad,
 - lika villkor i handelsförbindelserna med tredjeländer

är det enda sättet att öka hållbarheten och konkurrenskraften i europeisk industri och få den att behålla sitt globala ledarskap.

Onsdagen den 9 mars 2011

- G. Den europeiska industrins globalt ledande ställning utmanas mer och mer av den allt större industriella basen i tillväxtländerna, och de största konkurrenterna som USA, Japan och Kina för en aktiv och stark industripolitik som stöds av breda investeringar i ledande spetsprodukter och tjänster. Det är därför oerhört viktigt att den europeiska industrin bevarar och ökar sin konkurrenskraft för att behålla sin roll som motor för hållbar tillväxt och sysselsättning i Europa.
- H. Det är möjligt att främja industriell utveckling med en kombination av lämpliga ramvillkor, smart, framåtblickande och riktad reglering såväl som incitament för marknaden på basis av korrekta bedömningar av marknadsutvecklingen, och stöd till en global utveckling mot rena, hållbara och innovativa former av produktion, distribution och konsumtion.
- I. EU:s makroekonomiska prioritering bör vara att föra en allmän politik som gynnar investeringar i industrin och tjänstesektorn, särskilt i dessa kristider då investeringar (i kapacitet snarare än i produktivitet) är utgifter som man drar ner på först. Medlemsstaterna, unionen såväl som regionala och lokala myndigheter bör ange mål för offentliga investeringar (dvs. hur stor andel av de totala offentliga utgifterna som går till investeringar), även i åtstramningspaketen.
- J. En ambitiös europeisk industripolitik bör bygga på en stark inre marknad, såväl inom EU:s gränser som i dess externa dimension. Det är i detta sammanhang mycket viktigt att tillvarata globaliseringens möjligheter och möta dess utmaningar genom en kombination av alla industripolitiska instrument (t.ex. forsknings- och utvecklingspolitik, regionalpolitik, konkurrenspolitik samt politik för konvergens i lagstifningen liksom handelspolitik).
- K. Det står helt klart att det pågår en avindustrialisering i Europa som hotar vår tekniska och ekonomiska ställning, mot bakgrund av den ökade globaliseringen och konkurrensen från de länder som utvecklas snabbt.
- L. Den byråkrati som företagen konfronteras med måste minskas radikalt och den lagstiftning och de regler som omgärdar den måste förenklas, samtidigt som principen om bättre lagstiftning bör respekteras.
- M. Den internationella efterfrågan på råvaror och naturtillgångar har stadigt ökat, vilket har gett upphov till en oro för eventuella försörjningsavbrott.
- N. Enligt den tyska statistiska centralbyrån utgörs upp till 45 procent av produktkostnaden av materialkostnader. Ett intelligent utnyttjande av råvaror och en effektivare användning av energi är därför av största vikt för den europeiska industrin.
- O. Trots att vissa medlemsstater har uppvisat goda resultat har EU förlorat marknadsandelar och EU:s ställning är inte vad den borde vara på det högteknologiska området, särskilt inte inom ny informations- och kommunikationsteknik (13 procent av mervärdet i USA mot 5 procent i EU) och produktiviteten i EU:s tillverkningssektor har mattats av.
- P. Tillverkningssektorn är den sektor som i första hand står för produktivitetsökningar, både inom denna sektor och i den övriga ekonomin, och det är i de flesta fall industriella innovationer som ligger bakom utvecklingen av nya tjänster och således långsiktig tillväxt, särskilt med tanke på EU:s demografiska prognoser.
- Q. Industrin är en mycket viktig del i EU:s ekonomi eftersom den står för 37 procent av EU:s BNP (med de tillhörande tjänsterna i beräkning), 80 procent av utgifterna för forskning och utveckling samt 75 procent av den europeiska exporten.

Onsdagen den 9 mars 2011

- R. Den traditionella europeiska industrin har en viktig uppgift att fylla och de sakkunskaper som den besitter är betydelsefulla för ekonomin och bör utnyttjas.
- S. Våra internationella konkurrenter, såsom USA och de asiatiska länderna, för en aktiv industripolitik som bygger på massiva investeringar i forskning och utveckling inom viktiga sektorer.

Ny strategi för en hållbar industripolitik

1. Europaparlamentet välkomnar att kommissionen i och med Europa 2020-strategin och meddelandet om en integrerad industripolitik för Europa äntligen erkänner betydelsen av en framgångsrik industriell bas, framför allt av en tillverkningsindustri, för att skapa hållbar tillväxt och sysselsättning i Europa och att kommissionen förbinder sig att föra en integrerad industripolitik som bygger på principen om en social marknadsekonomi.
2. Europaparlamentet noterar kommissionens förslag om en integrerad industripolitik och konstaterar att fokus ligger på att återställa konkurrenskraften för EU:s industri. För att kunna möta de globala utmaningarna betonar parlamentet hur viktigt det är att energi- och resurseffektivitet ligger till grund för förnyelsen av Europas industri om den även i framtiden vill vara konkurrenskraftig.
3. Europaparlamentet framhåller att de olika åtgärder som kommissionen har föreslagit måste vara överkomliga för konsumenterna, särskilt i en tid då Europas ekonomi, framför allt i de nya medlemsstaterna, fortfarande håller på att återhämta sig från den värsta krisen på årtionden.
4. Europaparlamentet betonar att hållbar utveckling, enligt definitionen från konferensen i Johannesburg 2002, ska bygga på tre pelare: en ekonomisk pelare, en social pelare samt en miljöpelare och att industripolitiken bör bygga på en balanserad mix av dessa tre pelare för att ekonomin ska bli så konkurrenskraftig som möjlig.
5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utveckla en ambitiös, miljöeffektiv och grön industristrategi för EU för att återskapa tillverkningskapaciteten i hela EU samt generera högt kvalificerade och välbetalda arbeten i EU.
6. Europaparlamentet betonar behovet av långsiktig förutsägbarhet och stabilitet i lagstiftningen eftersom det är avgörande för industrin i samband med investeringsplanering. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att tillsammans med Europaparlamentet och rådet ta fram en övergripande vision för den europeiska industrin 2020, som ska vara inriktad på konkurrenskraft och en hållbar industri samt fastställa riktlinjer för exempelvis energi- och resurseffektivitet, för att skapa tillväxt och sysselsättning och därmed välstånd i Europa. Parlamentet beklagar i detta sammanhang bristen på konkreta förslag i kommissionens meddelande.
7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att man i samband med de ändringar av EU-fördragen som för närvarande diskuteras gör sysselsättningen till en lika viktig målsättning för ECB som inflationsbekämpning.
8. Europaparlamentet betonar att ingen utveckling kan komma till stånd utan en stabil och stark industriell bas. Parlamentet är medvetet om att utveckling kan bidra till att skapa nya arbetstillfällen och bevara invånarnas levnadsstandard.
9. Europaparlamentet kräver att myndigheterna minskar byråkratin, förhindrar dubbel handläggning och skapar mer öppenheten om handläggningstiden.
10. Europaparlamentet betonar att detta bara kan fungera med hjälp av en kunskapsbaserad industri med en stark industriell bas.

Onsdagen den 9 mars 2011

11. Europaparlamentet betonar att en framgångsrik hållbar ny industripolitik kräver en integrerad och sektorsövergripande strategi som bygger på praktiska horisontella och sektoriella initiativ, baserade på objektiv ekonomisk argumentation, med fokus på gemensamma frågor som kraftigt påverkar vissa sektorer och ger tydliga resultat för både företag och konsumenter på europeisk, nationell, regional och lokal nivå.
12. Europaparlamentet framhåller hur viktiga vissa sektorer, t.ex. energi och transportsektorn, är i den europeiska industrins kostnadsstruktur. Parlamentet anser att man måste fortsätta att förbättra dessa sektors konkurrenskraft genom privatisering. Mot bakgrund av detta är parlamentet övertygat om att man måste minska de offentliga medlen i de företag som är verksamma på avreglerade marknader och vidta åtgärder för fritt tillhandahållande av tjänster inom alla transportslag.
13. Europaparlamentet anser att det måste fastställas makroekonomiska ramvillkor som gör att europeisk industri blir framgångsrik, med hänsyn till den rådande bristen på och uttömningen av resurser. Europa måste i detta sammanhang inte endast sträva efter att främja dagens konkurrenskraft, utan måste först och främst skapa konkurrenskraft för framtiden.
14. Europaparlamentet anser att man i EU:s industripolitiska strategi bör identifiera inom vilka strategiska områden som investeringar behöver göras och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att beakta dessa prioriteringar i den kommande budgetplanen, de årliga budgetarna och i EU:s strategier.
15. Europaparlamentet anser att det är viktigt att anta en integrerad industripolitik enligt vilken EU:s initiativ på alla områden kompletterar och inte strider mot det gemensamma utvecklingsmålet.
16. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att påskynda fullbordandet av EU:s inre marknad, eftersom det är en förutsättning för en konkurrenskraftig industri och innovation.
17. Europaparlamentet framhåller att rättvis konkurrens i kombination med öppna marknader är en förutsättning för att nya och dynamiska industrier ska kunna växa fram.
18. Europaparlamentet är övertygat om att det inte bara är den offentliga sektorn, utan främst den privata sektorn som kommer att spela en avgörande roll när det gäller investeringar i omstrukturering och utveckling av nya industrisektorer, vilket både garanterar nya arbetstillfällen och en övergång till en resurseffektiv och koldioxidsnål ekonomi. Parlamentet anser därför att ett lämpligt regelverk är absolut nödvändigt för att stimulera sådana privata investeringar.
19. Europaparlamentet framhåller att den nya integrerade strategin kräver ett mycket väl fungerande samarbete inom kommissionen och konsekvens mellan kommissionens olika åtgärder. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att inrätta en permanent arbetsgrupp för industripolitik, som ska ha till uppgift att samordna och anpassa riktningen på och åtgärderna i den nya och integrerade europeiska industripolitiska strategin och att övervaka åtgärdernas genomförande.
20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fokusera mer på konkurrensaspekterna under konsekvensbedömningsförfarandet ("konkurrensanalysen") samt i förhands-/efterhandsutvärderingarna (kontroller), och att snarast möjligt genomföra denna viktiga del av smart lagstiftning i alla kommissionens enheter. Parlamentet betonar att hållbarhet är centralt för fortsatt konkurrenskraft och en resurseffektiv och koldioxidsnål ekonomi.
21. Europaparlamentet betonar att Europeiska unionen skulle kunna skapa den mest konkurrenskraftiga industrin i världen med hjälp av bland annat

— nya normer för kvalitet och effektivitet,

— snabbare marknadsintroduktion för nya produkter genom avancerade verktyg, metoder och processer inom IKT för analys, design, tillverkning och underhåll,

Onsdagen den 9 mars 2011

- en smidigare utveckling av små och medelstora företag och utrustningssektorn inom leveranskedjan,
- mer målinriktade insatser för att dra nytta av synergieffekterna mellan civil och militär forskning.

22. Europaparlamentet stöder kommissionens initiativ, punkt 3, i meddelandet om att regelbundet se över de industripolitiska följderna av framtida lagstiftning och att utvärdera genomförandet av denna lags-tiftning, och betonar att arbetsmarknadsparternas medverkan och största möjliga öppenhet och insyn måste garanteras.

23. Europaparlamentet understryker att en ny hållbar industripolitik för EU endast kan fungera om den ligger nära medlemsstaternas industripolitik och uppmanar därför kommissionen att under 2011 ta de initiativ som blivit möjliga genom artikel 173.2 i Lissabonfördraget, i form av riktlinjer, indikatorer, utbyte och spridning av bästa tillgängliga teknik och praxis samt övervaknings- och utvärderingsförfaranden.

24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tillsammans med Europaparlamentet och rådet ut-arbeta en ny ram som ska tillåta och uppmuntra företag från olika medlemsstater att samarbeta mer effektivt för att fastställa och uppnå sina prioriteringar på det industriella området. Parlamentet anser att detta kommer att göra europeiska produkter mer konkurrenskraftiga och underlätta anpassningen till ändrade internationella marknadsvillkor.

25. Europaparlamentet är övertygat om att en framgångsrik hållbar ny industripolitik är beroende av att alla aktörer, inklusive arbetsmarknadsparter, regionala och lokala myndigheter, företrädare för små och medelstora företag och det civila samhället, involveras. Kommissionen uppmanas att förankra en tydlig partnerskapsprincip inom alla områden och åtgärder, vilket delvis betyder att gemensamt övervaka och utvärdera förväntade åtgärder och att även göra en bedömning av strategier, åtgärder och program.

26. Europaparlamentet anser att en "EU-industripolitik för en globaliserad tid" endast kan uppnå sina mål om den behandlar frågan om i vilken utsträckning gemenskapspolitiken är anpassad till framtida utmaningar som europeiska regioner och deras lokala industrier står inför och kommer att stå inför under de närmaste åren, och endast om EU:s olika strategier leder till ökad effektivitet och konkurrenskraft för små och medelstora företag som är de huvudsakliga aktörerna inom den europeiska industrin. Parlamentet betonar angående detta att konsekvenserna av ekonomiska, demografiska, klimatmässiga och energitekniska för-ändringar behöver analyseras ytterligare med hänsyn till deras regionala dimension och till eventuella regionala skillnader som dessa utmaningar kommer att medföra, och som därmed kommer att påverka den homogena tillväxten av EU:s industrier. Parlamentet understryker regionernas viktiga funktion för att främja en omvandling av industrin i miljövänlig riktning och för att stödja utvecklingen av förnybara energikällor.

27. Europaparlamentet konstaterar att industripolitiken i hög grad är beroende av att EU-industrin skyddas mot illojal konkurrens från tredjeländer.

28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att snarast utarbeta en konkret tidsplan för att övervaka genomförandet av denna strategi och att varje år lägga fram en lägesrapport. Parlamentet anser dessutom att kommissionen varje år bör se över hur effektiva dessa riktlinjer och initiativ är för att identifiera de problem som har uppstått vid deras genomförande och fastställa kompletterande mål för att säkerställa en europeisk industripolitik som alltid ligger i täten.

29. Europaparlamentet påminner om att internationaliseringen är en avgörande faktor för företagets konkurrenskraft och uppmanar därför kommissionen att öka sina insatser för att dra största möjliga nytta av de samlade kunskaperna inom nätverken för företagsstöd, så att de kan bistå företag som håller på att internationaliseras.

30. Europaparlamentet betonar att man med de strukturer och infrastrukturer som finns i hela Europa och som syftar till att sammankoppla källor och resurser skulle kunna lansera en alleuropeisk industrimodell som kan konkurrera på den internationella marknaden.

Onsdagen den 9 mars 2011

Finansiering

31. Europaparlamentet kräver en ambitiös finansiering av industri- och infrastrukturpolitiken – särskilt av infrastruktur för forskning, energi, telekommunikation och transport (TEN) – dvs. samtliga allmännyttiga företag som utgör företagsmiljön. Parlamentet anser att det för detta ändamål är nödvändigt att utfärda EU-obligationer (euroobligationer eller obligationer för EU-projekt) så att unionen kan stödja innovation, infrastruktur och en återindustrialisering.

Innovation

32. Europaparlamentet betonar att industripolitikens och tillväxtens främsta drivkraft är innovation och att alla initiativ för att främja innovation måste

- bygga på en bred definition av innovation, som bl.a. omfattar produkter och produktionssystem, tjänster, utbildning, processer, organisation, kvalitet, förvaltning, spridning och skydd,
- beakta den politik som förs i tredjeländer och anpassa vissa av våra interna strategier, exempelvis den politik som styr statligt stöd för forskning, utveckling och innovation,
- framför allt omfatta utformning, produktion och sammansättning av produkter och tjänster vid sidan av den totala process- och förädlingskedjan, genom stöd till innovationen ända fram till perioden före varans saluföring,
- vara teknikneutrala,
- i första hand syfta till att tillhandhålla en gynnsam miljö för företag när det gäller investering i forskning, utveckling och innovation genom effektiva finansieringssystem och ökat samarbete mellan aktörerna i och mellan olika industrisektorer och i förädlingskedjorna, forskningsinstituterna och universiteterna,
- sätta fokus på produktionens roll i innovationsfasen; om all industriproduktion utlokaliseras till andra världsdelar kommer kunskapsproduktionen att förlora sitt fäste i Europa och utlokaliseras även den eftersom idéerna från ritbordet inte omedelbart kan testas i praktiken,
- främja kreativitet och arbetstagarstyrd innovation inom offentliga och privata organisationer.

33. Europaparlamentet understryker att man måste göra en tydligare åtskillnad mellan forskning och innovation, eftersom dessa verksamheter trots sina nära kopplingar till varandra karaktäriseras av olika mål, medel, instrument och arbetsmetoder. Forskning bedrivs av företag för deras egen utveckling och bör leda till nya kunskaper och till sin natur vara utforskande, oberoende och risktagande, medan syftet med innovation är att ta fram nya produkter, nya tjänster och nya processer som direkt påverkar marknaden, samhället och själva näringslivet.

34. Europaparlamentet anser att det framför allt är fastställandet av riktmärken och normer som visat sig vara en viktig drivkraft för främjandet av innovation och hållbar konkurrenskraft i åtskilliga industrisektorer. Parlamentet anser att det europeiska standardiseringssystemet bör stärkas genom åtgärder som främjar förenkling, öppenhet och insyn, minskade kostnader och intressenters deltagande.

35. Europaparlamentet understryker vikten av en bättre samordning mellan medlemsstaterna och ett bättre samarbete mellan företagen i form av företagskluster, nätverk och kompetenscentrum.

36. Europaparlamentet betonar att EU:s konkurrenskraft i hög grad är beroende av innovationsförmåga, forsknings- och utvecklingsmöjligheter samt kopplingen mellan innovation och tillverkningsprocess.

Onsdagen den 9 mars 2011

37. Europaparlamentet begär att forskningsanslagen för nästa programperiod efter 2013 (åttonde ramprogrammet för forskning) kraftigt ska ökas (EU:s mål: 3 procent av BNP för forskning och utveckling, 1 procent av BNP i offentliga anslag) och göras till en prioritet, så att den europeiska industrin förblir ledande inom teknik och bevarar sin globala konkurrenskraft och privata investeringar kan utnyttjas på ett effektivt sätt. Förutom ett starkt fokus på forskning i innovationsprocesser, ledning, organisation och arbetstagarnas deltagande i samband med innovation behövs forskning i grundläggande generisk teknik. Dessutom måste de administrativa förfarandena och förfaranden för att få tillgång till finansiering förenklas.
38. Europaparlamentet poängterar att de växande regionala skillnaderna i forsknings- och utvecklingspotential är en utmaning som måste bemötas, inte bara inom ramen för sammanhållningspolitik, utan även genom forsknings- och innovationspolitik. Parlamentet påpekar i detta sammanhang att man utöver forskningsmedel även måste föra över medel inom samma operativa program för att främja innovation och öka den tillämpade forskningen i marknadslösningar för samhället.
39. Europaparlamentet noterar att det är viktigt att väsentligt öka både de privata och offentliga investeringarna i forskning och utveckling för att EU:s industri ska fortsätta att vara ledande inom teknik och behålla sin internationella konkurrenskraft inom områden såsom förnybar energi och transporteffektivitet. Parlamentet noterar att det för att främja ökade privata investeringar i forskning och utveckling krävs fungerande marknader för innovativa produkter och ett stabilt investeringsklimat. Enligt parlamentet krävs det ökade offentliga anslag till forskning och utveckling för att öka de privata investeringarna och uppmuntra samarbete. Vidare anser parlamentet att förfarandena för offentliga anslag, särskilt inom EU:s ramprogram, måste förenklas om industrins deltagande ska öka.
40. Europaparlamentet inser dock att den privata sektorn måste öka sina anslag till forskning och utveckling om Europa ska kunna nå de investeringsnivåer som krävs för att innovation ska kunna vara drivande i den ekonomiska tillväxten. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att dels undersöka vad som hindrar europeiska företag från att investera i samma omfattning som sina internationella motparter, exempelvis USA, dels vidta lämpliga både lagstiftande och icke lagstiftande åtgärder som anses vara nödvändiga.
41. Europaparlamentet anser att gemensamma teknikinitiativ (t.ex. Clean Sky) är mycket viktiga när det gäller att få finansiering från både enskilda stater, unionen och den privata sektorn för innovativa projekt med en uppenbar dominoeffekt. Parlamentet efterlyser fortsatt finansiering för de befintliga projekten så att de kan fullföljas, och anser att nya projekt måste utvecklas på lovande områden (t.ex. inom bioteknik, nanoteknik, rymdteknik, förnybar energi, nya transportslag, nya material osv.).
42. Europaparlamentet begär att man konsekvent utnyttjar och stärker den vetenskapliga och tekniska kompetens som finns i medlemsstaterna, särskilt inom området viktig möjliggörande teknik.
43. Europaparlamentet välkomnar att det inrättats en expertgrupp på hög nivå som ska utarbeta en gemensam långsiktig strategi och en handlingsplan för viktig möjliggörande teknik för att fullt ut ta vara på den potential som ryms i denna.
44. Europaparlamentet uppmärksammar det framgångsrika finansieringsinstrumentet med riskdelning (RSFF) och betonar att det är ett viktigt sätt att tillhandahålla finansiering till forskning, utveckling och innovation via EIB. Kommissionen uppmanas med eftertryck att avsevärt öka finansieringen, även genom löpande finansiering av innovation med hjälp av ERUF-medel, och att stödja direkta privata investeringar och innovativa finansieringsmekanismer för innovativa högriskprojekt och även för projekt där lämpliga små- och medelstora företag deltar. Parlamentet betonar dessutom behovet av att göra innovationsprogrammen mer lättillgängliga för små och medelstora företag genom att minska de administrativa bördorna.
45. Europaparlamentet är bekymrat över att företagen i sådan begränsad omfattning använder strukturfonderna för att finansiera innovativa projekt. Parlamentet anser att förvaltningsmyndigheterna bör sträva efter att bättre informera företagen om de operativa programmen och på alla sätt hjälpa dem i samband med att de startar projekt.
46. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka och sammanställa bästa praxis inom befintliga och planerade finansieringsmekanismer, skattemässiga åtgärder och ekonomiska incitament för att främja innovation, och efterlyser en årlig uppdatering och översyn av åtgärdernas effektivitet.

Onsdagen den 9 mars 2011

47. Europaparlamentet efterlyser studier om nya alternativa mekanismer som kan minska bristen på finansiering för europeiska företag, särskilt för små och medelstora företag. Parlamentet anser att dessa mekanismer bör

- bygga på riskdelning mellan privata och offentliga investerare, via offentlig-privata partnerskap,
- se till att offentliga investeringar har en optimal hävstångseffekt och därmed genererar stora privata investeringar,
- beakta de särskilda behoven hos innovativa små och medelstora företag som saknar det kapital och de tillgångar som krävs för att få finansiering via lån,
- gynna en kommersialisering av europeiska forskningsresultat på marknaden och uppmuntra tekniköverföring till små och medelstora företag, och
- stödja Europeiska investeringsbankens insatser.

Mekanismerna måste vara utformade som något av följande instrument:

- En europeisk fond för finansiering av innovativ verksamhet vars roll ska vara att investera i inlednings- och utvecklingsfasen via det finansiella instrumentet för riskvilligt kapital.
- En europeisk fond för patent som ska underlätta tekniköverföring mellan forskningscentrum och företag, särskilt innovativa små och medelstora företag.
- Lån med gynnsammare villkor än dem som gäller för marknadslån.

48. Europaparlamentet vet att det faktum att EU har färre unga ledande innovatörer i FoU-intensiva sektorer, särskilt på bioteknik- och Internetområdet, är ett problem. Parlamentet betonar därför behovet av att främja utvecklingen av sådana innovatörer genom att man avlägsnar de särskilda hinder som dessa möter i nya sektorer och noggrant följer upp de innovativa marknader som växer fram samt anpassar sammansättningen av politiska instrument till deras särskilda behov.

49. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att skapa en gynnsam miljö för nyetablerade företag och avknopningsföretag genom specifika tjänster som gör det möjligt för unga företagare att komma över de hinder som traditionellt sett stått i vägen för ny produktionsverksamhet (hinder som rör infrastruktur, tillgång till information, tjänstekostnader, hantering av immateriella rättigheter).

50. Europaparlamentet begär slutligen att EU ska vidta åtgärder mot den fragmentiserade europeiska marknaden för riskvilligt kapital genom att föreslå ett EU-system som inrättar alleuropeiska fonder.

51. Europaparlamentet understryker att investeringar i forskning, utveckling och innovation skulle kunna ske genom nationella skatteincitament och tillgång till särskilda medel, exempelvis riskkapital.

52. Europaparlamentet anser att teknik för hållbar utveckling bör främjas mer, något som påbörjades i handlingsplanen för miljöteknik (ETAP) där forsknings-, miljö- och finanspolitiska strategier kopplades samman, och efterlyser en ambitiös uppföljningsplan för ETAP som inbegriper gemensamma insatser inom forskning, utbildning, fortbildning och näringsliv och vill att tillräckliga medel avsätts för dess genomförande. Parlamentet betonar behovet av ökade anslag till den strategiska EU-planen för energiteknik (SET-planen).

Onsdagen den 9 mars 2011

53. Europaparlamentet kräver att industrin ska engagera sig i miljöinnovation för att öka sin sysselsättningspotential. Parlamentet noterar i detta sammanhang att det kommer att vara mycket viktigt att informera företagare genom att visa på nya företagsmöjligheter för att strategin för att utveckla resurseffektiva ekonomier och hållbara industribranscher ska bli framgångsrik.

54. Europaparlamentet föreslår dessutom att man överväger andra former av finansiering till stöd för utveckling av innovativ teknik genom att samla olika intressenter på europeisk, nationell och lokal nivå, samtidigt som flera möjligheter utnyttjas, däribland offentlig-privata partnerskap och riskvilligt kapital.

55. Europaparlamentet betonar att särskild uppmärksamhet måste ägnas stödet till innovation inom effektiv och hållbar användning av råvaror.

56. Europaparlamentet erinrar om att den offentliga upphandlingen årligen står för 17 procent av EU:s BNP och således spelar en viktig roll för EU:s inre marknad och för att stimulera innovation. Parlamentet poängterar att konkurrenter som Kina och USA har fastställt ambitiösa mål för offentlig upphandling av innovativa och ekologiska produkter. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att vid behov förenkla och förbättra medlemsstaternas och EU:s regler för upphandling, i linje med reglerna för öppenhet och insyn, rättvisa och icke-diskriminering. Parlamentet uppmanar kommissionen att informera om möjligheterna att inkludera kriterier för innovation och hållbarhet i anbud enligt EU:s befintliga regler för upphandling som överensstämmer med Europa 2020-strategin och att stödja användningen av dessa möjligheter. Parlamentet betonar även hur viktigt det är att garantera ömsesidighet i tillgången till marknader för offentlig upphandling utanför EU för att europeiska företag ska kunna konkurrera på lika villkor internationellt.

57. Europaparlamentet noterar att förkommersiell offentlig upphandling kan ge en avgörande skjuts mot nya marknader för nyskapande och miljövänlig teknik samtidigt som de allmännyttiga tjänsternas kvalitet och effektivitet förbättras. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att bättre informera myndigheter om de möjligheter som finns till förkommersiell offentlig upphandling.

58. Europaparlamentet anser att de offentliga upphandlingarnas roll när det gäller att ge incitament till en innovativ basindustri inte bör underskattas. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang medlemsstaterna att utnyttja den fulla potential som finns i förkommersiell offentlig upphandling, som en faktor som främjar innovation och som ett redskap för att förbättra de små och medelstora företagens medverkan i offentliga upphandlingar, vilket kommer att göra det möjligt att identifiera och effektivt stimulera pionjärmarknader för det europeiska näringslivet.

59. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta kraftfullare åtgärder för att förhindra kunskapsöverföring från EU till andra delar i världen, i synnerhet till Kina, eftersom den ofta inte besvaras.

Resurser

60. Europaparlamentet anser att ekonomisk tillväxt kan och bör frikopplas från ökad användning av resurser.

61. Europaparlamentet är övertygat om att en tydlig ökning av resurseffektiviteten för råvaror och övriga insats- och förbrukningsvaror samt material stärker den europeiska industrins globala konkurrensposition och uppmanar därför kommissionen att, på grundval av meddelandet om en resursstrategi (KOM(2005)0670), föreslå – som en prioritet – en ambitiös EU-strategi för resurseffektivitet i form av en handlingsplan eller eventuellt ett direktiv om resurseffektivitet. Parlamentet anser att det innebär

— att utforma en tydlig definition av resurser i alla deras former,

— att utarbeta tydliga indikatorer enligt vagga till vagga-principen för att övervaka resursproduktivitet och vid behov vidareutveckla sådana standarder och riktlinjer samt utveckla prototyper till nya former av strategier,

Onsdagen den 9 mars 2011

- att identifiera mål och instrument som skulle öka EU:s resursproduktivitet, resursernas livslängd, återanvändning, materialåtervinning och återtillverkning samt utveckling av slutna industriproduktions-system,
- att stödja forskning och utveckling om ökad materialåtervinning av produkter och deras materialinnehåll samt stödja forskning och utveckling om utarbetande av slutna industriprocesser inom vilka materialförlusterna och energiflödena hålls på en miniminivå,
- att utveckla prototyper till nya former av strategier som t.ex. resurskontrakt,
- att sprida bästa lösningar och främja resurseffektiva nätverk, med särskild inriktning på leveranskedjor och små och medelstora företag, samt stödja agenturer för materialeffektivitet,
- att utveckla en standard, gynnsam för små och medelstora företag, för en hållbarhetsrapport för företag som belyser den "ekologiska ryggsäcken" och leder till kostnadsbesparingar och ökad konkurrenskraft för företagen, och som sammanför, standardiserar och främjar användning av frivilliga miljölednings-system såsom ISO 14001 eller EMAS,
- att införliva och respektera nationella råvaruinitiativ.

62. Europaparlamentet understryker att tillgången till råvaror, särskilt strategiska resurser och sällsynta jordmetaller, är av central betydelse för den europeiska industrins utvecklingsmöjligheter och kommissionen uppmanas därför att under första halvåret 2011 lägga fram en ambitiös och omfattande råvarustrategi. Denna ska inte begränsas till enbart "råvaror av avgörande betydelse" som fastställs av kommissionen, utan bör även omfatta

- en regelbunden konsekvensbedömning av förväntad efterfrågan på – och kritiska lägen och leveransrisker när det gäller – råvaror och sällsynta jordmetaller (däribland potentiella brister, prisökningar etc.) och av konsekvenserna för EU:s ekonomi i allmänhet och företag i synnerhet; förteckningen över berörda råvaror och sällsynta jordmetaller bör uppdateras regelbundet,
- övervakning av produktionsprognoser från tredjeländer och driftförhållandena på de globala råvarumarknaderna,
- en intensifierad återvinning och återanvändning av råvaror genom fastställande och genomförande av ambitiösa, men realistiska regler, planer, standarder och incitament för materialåtervinning, strikt genomförande av avfallsdirektivet och av bestämmelser om avfallsåtervinning och avfallsexport som kan vara en källa till råvaror och lämpligt forskningsstöd och en uppmaning till kommissionen om att överväga fortsatt tillämpning av principen om producentansvar för att uppfylla detta mål,
- ökad forskning om ersättningar för sällsynta råvaror, beaktande av resurser som definieras som "sällsynta råvaror" och genomförande av en strategi för tillhandahållande av sådana råvaror,
- ett optimalt utnyttjande av och förbättrad tillgång till de råvaror som finns tillgängliga i EU, vilket bl.a. kräver ett snabbt inrättande av ett europeiskt geo-informationssystem och en gemensam databas med översikt över tillgängliga råvaror, mineraler och återvinningsbara naturresurser i EU,
- en garanti för obegränsad tillgång till råvaror och sällsynta jordmetaller genom fria och rättvisa handelsavtal och strategiska partnerskap och genom ingående av ekonomiska partnerskapsavtal med tredjeländer för att skapa tillräckliga resurser, dock endast när detta överensstämmer helt och hållet med utvecklingsmålen i de ekonomiska partnerskapsavtalen,

Onsdagen den 9 mars 2011

- intensifierade utbyten med partner såsom Japan och USA om tillgång till råvaror genom bilaterala dialoger, men även med ledande råvaruproducenter såsom Kina och Ryssland,
- när så är berättigat, insatser för att genom WTO lösa tvister om råvaror med strategisk betydelse för den europeiska industrin,
- en regelbunden och mer proaktiv dialog med de afrikanska länderna om råvaror och sällsynta jordmetaller,
- samråd med tredjeländer vars politik orsakar snedvridningar på de internationella råvarumarknaderna, i syfte att motverka diskriminerande åtgärder som skadar marknadsekonomi,
- en förbättrad tillgång till förnybara råvaror som tjänar som basvaror för industrin och avskaffande av diskriminering i den europeiska lagstiftningen som förhindrar en större användning av dessa råvaror,
- åtgärder mot ökad marknadsdominans, dvs. nationella oligopol, monopol och gränsöverskridande koncerner när det gäller mineral- och energiråvaruutvinning, tillverkning av halvfabrikat samt handel med dessa,
- fokus på användning av biomassa, inte bara som en förnybar energikälla, utan även som en råvara för industrin, samt främjande av hållbarhetskriterier och undvikande av åtgärder som snedvrider marknaden,
- en beredskapsplan i händelse av att viktiga råvaror av olika skäl plötsligt inte kan levereras,
- stöd till små och medelstora företag som använder lokala råvaror, bland annat jord- och skogsbruksråvaror.

63. Europaparlamentet anser att industripolitiken framför allt måste återställa balansen när det gäller energiåtgärder till förmån för efterfrågestyrda strategier som stärker konsumenter och frikopplar ekonomisk tillväxt från energianvändning. Det är i synnerhet transportindustrin och byggindustrin som måste driva en aktiv energibesparingspolitik och bredda sig i riktning mot hållbara, icke-förorenande och säkra energikällor. En industripolitik bör hjälpa till att skapa marknadsförhållanden som stimulerar ökade energibesparingar och energieffektiva investeringar, för att utnyttja flera förnybara energier, liksom viktiga tekniker för rörlighet i samband med energilagring (framför allt inom kollektivtrafiken).

64. Europaparlamentet är övertygat om att industrin, för att trygga investeringssäkerheten, behöver en ambitiös, men realistisk och långsiktig energipolitik som garanterar konkurrenskraftiga energipriser och försörjningstrygghet för EU, minskar beroendet av fossila bränslen, uppmuntrar effektivitet och besparingar i produktionen och konsumtionen, möjliggör tillverkning med så få farliga utsläpp som möjligt samt förhindrar energifattigdom och koldioxidläckage. Rättssäkerhet och stabila ramvillkor, lämpliga investeringar och ytterligare harmonisering av den inre energimarknaden är nödvändiga för en övergång till en koldioxidneutral produktion och försörjning och för minskade energikostnader. Parlamentet betonar att ett trans-europeiskt energinät, som omfattar uppvärmning och också utnyttjar de digitala nätverkens och transportnätens infrastrukturer måste förnyas och utökas i god tid och på ett kostnadseffektivt sätt. Intelligent nät och mätning måste främjas, särskilt med hjälp av finansiering från Europeiska investeringsbanken.

65. Europaparlamentet betonar hur viktigt det är för den europeiska bilindustrin att ta ledningen i utvecklingen och produktionen av elbilar. Parlamentet uppmanar kommissionen i detta sammanhang att sörja för att det senast i mitten av 2011 finns goda förutsättningar att utveckla elbilar, framför allt att infrastrukturer och laddningsteknik har standardiserats, vilket kommer att betyda att infrastrukturer är driftskompatibla och säkra. Dessutom uppmanar parlamentet kommissionen att fastställa harmoniserade krav på godkännandet av elbilar, med särskild hänsyn till hälsa och säkerhet för såväl arbetstagare som slutanvändare.

Onsdagen den 9 mars 2011

66. Europaparlamentet erinrar om den enorma sysselsättningspotential och de kostnadsminskningar som en förbättrad energieffektivitet förväntas medföra. Därför anser parlamentet att de åtgärder, inklusive mål, standarder och riktmärkningsmekanismer som förbättrar energieffektiviteten, måste ligga till grund för initiativ i alla industrisektorer.
67. Europaparlamentet efterlyser innovation inom vårdsektorn och den sociala sektorn, så att industrin inte drabbas av brist på arbetskraft och högre arbetskostnader under de närmaste årtiondena.
68. Europaparlamentet framhåller energibesparingspotentialen hos intelligent teknik.
69. Europaparlamentet anser att det behövs en politik som förbättrar transportsystemens och infrastrukturens hållbarhet genom åtgärder såsom effektivare teknik, driftskompatibilitet och innovativa lösningar för rörlighet, men att även strategier för lokala inköp behövs så att distributionskedjorna kan fungera med mer hållbara logistiksystem och till lägre driftskostnader.
70. Europaparlamentet anser att modern informations- och kommunikationsteknik (IKT) rymmer en stor innovationspotential till stöd för hållbarhet och miljöeffektivitet, exempelvis när man integrerar teknik genom att lägga flera så kallade intelligenslager ovanpå fysiska lager för att effektivisera systemhanteringen (exempelvis vattenförsörjning och transportsystem). Parlamentet framhåller behovet av att ha öppna IKT-standarder tillgängliga för sådana lösningar och uppmanar därför kommissionen att kräva öppna standarder och se till att berörda aktörer driver utvecklingen av lämpliga öppna standarder framåt till förmån för resurseffektivitet.
71. Europaparlamentet uppmärksammar behovet av tillräcklig teknisk och kvalificerad personal och anser därför att det krävs större investeringar på utbildningsområdet. Parlamentet anser att alla ansträngningar måste göras för att minska kompetensbrister på alla nivåer, i syfte att främja arbetskraftens kompetens och göra industrin attraktivare bland unga utexaminerade studenter. I det ingår bl.a. att
- upprätta en institutionaliserad dialog mellan de behöriga myndigheterna, företagsrepresentanterna och arbetsmarknadsparterna för att förnya kursplaner, som ska omfatta företagarganda och större kunskaper om företagsverksamhet, och skapa fungerande övergångar mellan utbildning och yrkesliv genom att särskilt främja program för individuell rörlighet, såsom Erasmus för unga företagare och Erasmus för lärlingar,
 - stärka den arbetsplatsbaserade utbildningen i hela Europa för att bättre koppla yrkesutbildningssystemen till arbetsmarknaden och göra yrkesutbildning attraktivare genom att låta dem som avslutat en yrkesutbildning gå vidare till högskolestudier,
 - säkerställa rätten till livslångt lärande för alla medborgare som måste ges möjlighet till vidareutbildning under sitt yrkesliv, vilket är avgörande för jämlikhet, solidaritet men också konkurrensförmågan i ekonomiskt svåra tider,
 - tillhandahålla innovativ utbildning för unga studerande i deras egenskap av framtida arbetstagare redo att möta den förväntade tekniska utvecklingen, samt skapa närmare band mellan universitet, forskningsinstitut och näringsliv,
 - förbättra och skapa större tillgänglighet till utbildning på alla nivåer, särskilt inom vetenskap, teknik, konstruktion och matematik genom samordnade initiativ och utbyte av bästa metoder på utbildningsområdet liksom innovativa åtgärder för att förena yrkesliv och familjeliv samt att främja jämställdhet och social rättvisa,
 - samordna verksamhet i syfte att förbättra undervisningen och höja medvetenheten om de europeiska industrisektorernas ekonomiska roll och nödvändigheten av att ställa om dessa på ett innovativt sätt inom ramen för en koldioxidnsål och resurseffektiv ekonomi,

Onsdagen den 9 mars 2011

- göra kompletterande utbildningar mer samordnade och målinriktade, vilket gynnar både arbetsgivare och arbetstagare, och att i detta sammanhang utnyttja Europeiska socialfonden i större utsträckning,
- skapa riktmärkning av arbetstillfällen och kompetens på europeisk nivå så att de återspeglar nivån på yrkesbranscher, företag och de mest utvecklade industriregionerna,
- skapa övervakningscentrum för industriyrken på regional, nationell och europeisk nivå för att kartlägga framtida yrken och yrkesbehov,
- öppna, modernisera och finansiellt stärka högskolor och universitet så att de kan erbjuda kompletterande högre yrkesutbildning och omskolning (för ingenjörer, systemvetare, tekniker) genom hela livet eller förstärka samarbetet mellan vetenskapsuniversitet och universitet för tillämpade vetenskaper och utbildningsinstitutioner som är mer inriktade på yrkesutbildning,
- i samarbete med yrkesutbildningsinstitut och arbetsmarknadens parter införa arbetsplatsbaserad yrkesutbildning och vidareutbildning liksom program för livslångt lärande för både arbetstagare och arbetsgivare,
- skapa större rörlighet och flexibilitet i utbildningen för både arbetsgivare och arbetstagare, med beaktande av de individuella behoven hos framför allt små och medelstora företag,
- granska de nya behoven vad gäller sysselsättning och kompetens som har uppstått till följd av att nya arbetstillfällen skapats inom den gröna ekonomin, för att tillgodose dessa med hjälp av lämplig utbildning,
- främja fördjupade synergieffekter mellan universiteten och företagsvärlden och mer kunskapsinriktade företag,
- vidta åtgärder för att göra det lättare för ingenjörer och högt kvalificerade forskare från tredjeländer att ta sig till EU,
- skapa incitament för det högre utbildningssystemet att anpassa kursplanerna på motsvarande sätt.

72. Europaparlamentet betonar att ungdomars tillträde till arbetsmarknaden måste uppmuntras genom rimligt betald praktik och lärlingsplatser av hög kvalitet.

73. Europaparlamentet anser att det är avgörande för EU:s ekonomiska, sociala och miljömässiga framtid att göra ungdomar medvetna om de mycket specialiserade kunskaper och baskunskaper som krävs för en senare anställning inom industrin.

74. Europaparlamentet betonar att förhållandevis få vill starta eget i dag vilket skulle kunna förändras genom att man skapade ett mer gynnsamt klimat för nystartade företag, mer integrerade stödsystem, som exempelvis ENTRE:DI, och särskilda program som Erasmus för unga företagare.

75. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag om att undersöka nya finansieringskällor för större europeiska infrastrukturprojekt och stöder upprättandet av ett projekt för en EU-obligation i samarbete med Europeiska investeringsbanken.

Onsdagen den 9 mars 2011

Rättvis konkurrens

76. Europaparlamentet är övertygat om att den inre marknadens instrument måste komma den europeiska industripolitiken till godo, för att främja framväxten av stora europeiska framgångsrika projekt som inom sina respektive sektorer intar en ledande ställning i världen, såsom Galileo eller Sesar. Parlamentet uppmanar EU att inte ställa krav på sina företag som skiljer sig alltför mycket från motsvarande krav i tredjeländer.

77. Europaparlamentet betonar att EU måste garantera att dess företag får ömsesidigt tillträde till upphandlingskontrakt inom ramen för förhandlingar om bilaterala och multilaterala avtal med tredjeländer, och samtidigt effektivisera små och medelstora företags användning av handelspolitiska skyddsåtgärder för att bekämpa penningpolitisk, social och miljörelaterad dumpning, piratverksamhet, förfalskningar och illegal kopiering.

78. Europaparlamentet uppmanar EU att i likhet med Kanada, USA, Kina och Japan kräva att vissa produkter som importeras från tredjeländer ska vara ursprungsmärkta så att man med tanke på spårbarheten tillämpar samma kvalitets- och säkerhetskrav på dessa produkter som på produkter tillverkade i EU.

79. Europaparlamentet anser att man, i syfte att stärka den europeiska industrin och framför allt förbättra företagens konkurrenskraft i den globala ekonomin, måste införa europeiska bestämmelser om ursprungsmärkning (made in). En sådan märkning, anser parlamentet, skulle hjälpa allmänheten och konsumenterna att fatta välgrundade beslut och främja produktionen i EU, som ofta förknippas med kvalitet och höga produktionsstandarder.

80. Europaparlamentet anser att ett multilateralt avtal om klimatet skulle vara det bästa instrumentet för att minska de negativa effekterna av koldioxid på miljön, men att det finns en risk för att ett sådant avtal inte ingås inom den närmaste framtiden. Parlamentet anser att EU bör fortsätta att undersöka möjligheten att, för de sektorer som faktiskt löper risk för koldioxidläckage, införa lämpliga miljöinstrument vid sidan av utauktionering av koldioxidkvoter enligt EU:s system för handel med utsläppsrätter, särskilt en mekanism för att inkludera koldioxidutsläpp, som stämmer överens med WTO-regler, eftersom en sådan mekanism skulle göra det möjligt att motverka risken för att koldioxidutsläppen överförs till tredjeländer.

81. Europaparlamentet insisterar på att EU ska granska den ekonomiska praxis som tillämpas i tredjeländer innan det utvecklar sin egen politik, och uppmanar särskilt kommissionen att utvärdera de europeiska företagens internationella konkurrensläge i samband med kontrollen av statligt stöd.

En hållbar industrikultur

82. Europaparlamentet framhåller vikten av att skapa rätt förutsättningar för att behålla industrin i Europa och ytterligare stärka dess globala konkurrenskraft. Därför anser parlamentet att EU:s politik bör bygga på kraftfulla konsekvensbedömningar som analyserar alla aspekter av EU-politikens ekonomiska, samhälleliga och miljömässiga fördelar.

83. Europaparlamentet efterlyser EU-initiativ för att kartlägga vad som driver tillväxt, innovation och konkurrenskraft i olika sektorer och därefter lägga fram kraftfulla, samordnade teknikneutrala och marknadsbaserade politiska lösningar och instrument på EU-nivå för dessa sektorer, som ska utnyttjas fullt ut. Dessutom gäller det att vidareutveckla produktspecifik lagstiftning såsom direktivet om ekodesign på ett kostnadseffektivt sätt. Direktivet om energieffektivitetsmärkning bör genomföras fullt ut liksom industristimulerande initiativ som t.ex. initiativet om miljöbilar. Parlamentet efterlyser i detta sammanhang en långsiktig kampanj om hållbar konsumtion för att göra människor medvetna och förändra deras beteende och därmed stödja innovativa produkter och innovativ design.

84. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att bevara och stärka Europa på den globala industriella kartan, särskilt med tanke på att nya industriella möjligheter uppstår genom EU:s investeringsåtgärden t.ex. när det gäller klimatförändringar och energi, vilket kommer att skapa möjligheter till sysselsättning inom områden som kräver hög kompetens.

Onsdagen den 9 mars 2011

85. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att klart och tydligt låta denna industripolitik ingå i utvecklingen av färdplanen för en ekonomi med låga koldioxidutsläpp fram till 2050, i industriinitiativen inom ramen för SET-planen samt i 2050-visionen i färdplanen för ett resurseffektivt Europa.

86. Europaparlamentet vill att finansieringen av marknadsnära innovation behålls och förlängs, exempelvis det befintliga ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation.

87. Europaparlamentet framhåller att all ny lagstiftning behöver genomgå en systematisk kvalitetskontroll utifrån följande kriterier:

- Vetenskapliga utlåtanden: kvaliteten på belägg och tolkningar.
- Samråd: fråga "användarna" om deras erfarenhet av befintliga bestämmelser.
- Internationell riktmärkning: jämföra lagstiftningen i viktiga konkurrentländer.
- Förslagets förenlighet med närliggande EU-lagstiftning.
- Uppnådd förenkling (inklusive frivilliga alternativ).

88. Europaparlamentet erinrar om att Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter har blivit ett viktigt verktyg för att hjälpa samhällen att ställa om från konkurrenssvaga till hållbara industrier. Denna fond bör behållas och vid behov utvidgas.

89. Europaparlamentet efterlyser större ansträngningar för att få bukt med dagens svårigheter och att snabbt utveckla ett gemenskapspatent som garanterar ett billigt och effektivt rättsligt skydd av hög kvalitet och ett harmoniserat europeiskt system för lösning av patenttvister, för att förbättra ramvillkoren för industriell äganderätt och immaterialrätt, öka rättssäkerheten, bekämpa förfalskningar samt hålla de administrativa kostnaderna på en så låg nivå som möjligt, särskilt för små och medelstora företag. Parlamentet välkomnar rådets omfattande stöd till kommissionens beslut att 2011 inleda förfarandet med fördjupat samarbete om ett gemensamt EU-patent. Dessutom behövs det en reform av standardiseringsmetoder (framför allt i IKT-branschen) där utvecklingen av standarder bör vara öppen och baserad på principen om interoperabilitet och garantera en konkurrenskraftig europeisk industri. Genom att främja internationell standardisering anser parlamentet att Europas ledande ställningen på teknikområdet kommer att säkras.

90. Europaparlamentet påpekar att fullbordandet av den inre marknaden är av största vikt för den europeiska industrins konkurrenskraft och tillväxt. Parlamentet betonar att de europeiska industrierna behövs en lämplig ram inom vilken de kan skapa och utveckla sina varor och tjänster på europeisk nivå, och välkomnar därför förslagen i rättsakten om den inre marknaden. Kommissionen uppmanas att fastställa tillämpningsområdet för en effektivitetsfrämjande harmonisering och förbättrade styrelseformer inom ramen för rättsakten om den inre marknaden, särskilt i frågor som gäller moms, immaterialrätt och EU-patent, global standardisering, märkning och särskilda sektorsbestämmelser.

91. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att spela en mer proaktiv roll i förvaltningen av den inre marknaden genom att förbättra samarbetet mellan nationella myndigheter och förstärka införlivandet, tillämpningen och efterlevandet av den inre marknads bestämmelser på plats. Medlemsstaterna uppmanas att minska transaktionskostnaderna genom ytterligare åtgärder, såsom en mer effektiv e-förvaltning.

92. Europaparlamentet betonar att de offentliga myndigheterna måste stödja utvecklingen av nyckelteknik, och understryker att utarbetandet av standarder måste påskyndas eftersom det är av största vikt om man vill behålla EU:s industriella konkurrenskraft och försöka skapa ny tillväxt. Detta gäller särskilt utvecklingen av standarder som ger incitament till innovationer för att klara de nya utmaningar som miljö och samhället ställs inför.

Onsdagen den 9 mars 2011

93. Europaparlamentet betonar att man måste ta hänsyn till de små och medelstora företagens och hantverksföretagens särdrag i det europeiska standardiseringssystemet, bland annat genom att sänka kostnaderna för deras tillträde till standarder, sprida standarder (genom publicering av sammanfattningar) och tillhandahålla ekonomiskt stöd. Parlamentet betonar den nyckelroll som de nationella standardiseringsorganen bör spela för att främja och stärka de små och medelstora företagens och hantverksföretagens medverkan i standardiseringsprocessen, enligt principen om "nationell delegering".

94. Europaparlamentet understryker att det är viktigt att beakta aspekter som för närvarande inte omfattas av den europeiska patentlagstiftningen, såsom "affärshemligheter", så att den europeiska industrin ska kunna åtnjuta ett verkligt immaterialrättsligt skydd för produkter och förfaranden, i likhet med USA och Japan.

95. Europaparlamentet påminner om att det vore önskvärt om man för att stärka den europeiska industrins konkurrenskraft och ledande tekniska ställning kunde

- tillämpa det europeiska standardiseringssystemet, vars fördelar har bevisats, och stärka det för att man så bra som möjligt ska kunna tillgodose de innovativa företagens behov, särskilt de små och medelstora företagens,
- stärka företagens, särskilt de små och medelstora företagens, deltagande i standardiseringsprocessen och garantera att standarderna verkligen främjas.

96. Europaparlamentet betonar att den europeiska industrin har mycket att vinna på ett verkligt genomförande av den inre marknaden, och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att snarast avlägsna kvarvarande hinder och barriärer på den inre marknaden.

97. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna – samtidigt som man konstaterar att omstrukturering främst är företagets och arbetsmarknadsparternas ansvar – att upprätta arbetsgrupper för omstrukturering som ska övervaka omstruktureringar och se till att den ekonomiska omställningen löper smidigt, bl.a. genom förbättrad rörlighet på arbetsmarknaden, vidareutbildning och andra åtgärder som erbjuder både arbetstagare och företag innovativa och hållbara alternativ. Parlamentet anser att de europeiska strukturfonderna såväl som forskning och utveckling ska ges en starkare roll i omvandlingsprocesserna.

98. Europaparlamentet efterlyser nya investeringar i den europeiska industrins arbetskraft, med kraftig betoning på sektorsvis dialog mellan arbetsmarknadens parter för att klara av de strukturförändringar som globaliseringen orsakar och främja en resurs- och energieffektiv ekonomi. Parlamentet uppmanar även arbetsmarknadens parter i sektorer där sysselsättningen sjunker att på ett tidigt stadium ta sig an problemen och att stödja både enskilda arbetstagare och sektorn under övergångsfasen. Parlamentet betonar vikten av trygghet under övergången med hjälp av välfungerande socialförsäkringssystem, eftersom detta kan göra det lättare för enskilda personer att gå över till sektorer där sysselsättning skapas.

99. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta initiativ till förslag om stöd för övergångar på arbetsmarknaden, att minska sociala orättvisor, främja ILO:s agenda för anständigt arbete och använda EU:s sysselsättningsriktlinjer för att specificera de garantier som ska finnas under hela livscykeln för olika typer av övergångar på arbetsmarknaden.

100. Europaparlamentet efterfrågar mer aktiva insatser från kommissionens sida när det gäller att omstrukturera företag genom ett europeiskt företagsråd. I samband med omstruktureringar bör kommissionen så snart som möjligt få all relevant information, så att den kan fullgöra sin uppgift som europeisk samtalspart och samordnare för medlemsstaterna. Detta kommer också att göra det lättare för kommissionen att undersöka och utvärdera all användning av statligt stöd i samband med omstruktureringar.

101. Europaparlamentet begär att Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ska utvärderas och göras om i grunden så att den blir mer lättåtkomlig, och att dess budget ska ökas i den kommande budgetplanen. Parlamentet föreslår dessutom att det ska inrättas en europeisk fond för justering för miljöeffekter.

Onsdagen den 9 mars 2011

102. Europaparlamentet understryker att den globala ekonomiska krisen påverkar sysselsättningen i hela Europa, vilket försämrar de socioekonomiska utsikterna för EU och ökar de regionala skillnaderna. Parlamentet framhåller i detta avseende att en konkurrenskraftig, diversifierad, rättvis och hållbar industrisektor, som framför allt baseras på effektiva och konkurrenskraftiga små och medelstora företag, är nödvändig för alla europeiska arbetstagares framtid. Parlamentet anser att man bör utnyttja äldre arbetstagares erfarenheter och kunskaper för att skapa förutsättningar för de yngre generationerna.

103. Europaparlamentet erkänner att det finns regionala skillnader i den industriella utvecklingen, framför allt i de områden i de nya medlemsstaterna där det har skett en avindustrialisering och anser att även dessa ska ingå i den nya hållbara industripolitiken och beaktas i samband med fördelningen av strukturfondsmedel för att stärka den territoriella sammanhållningen.

104. Europaparlamentet betonar betydelsen av små och medelstora företag för industrilandskapet, i synnerhet för en hållbar sysselsättning på regional nivå och för den ekonomiska såväl som den kreativa dynamiken och upprätthållandet av en hög tillväxt, och uppmanar kommissionen att

- ta större hänsyn till små och medelstora företags särdrag och särskilda svårigheter genom att påskynda genomförandet av rättsakten "Small Business Act", ta itu med den bristande tillämpningen av antagna riktlinjer och vidta lämpliga konkreta åtgärder såsom minskad och förenklad administration (och andra aspekter av regleringsbördan, t.ex. kostnaderna för efterlevnad), och att systematiskt använda testet för små och medelstora företag för att till slut åstadkomma tillräckliga framsteg för Europas små och medelstora företag,
- stödja små och medelstora företags tillgång till forskningstjänster och forskningskompetens genom universitetskonsortier och stiftelser, strukturer som fungerar som en länk mellan forskningen och marknaden,
- inte bortse från frågan om Europabolagsordningen, som står i centrum för EU-debatten sedan många år tillbaka,
- fortsätta att sträva efter bättre tillgång till finansieringsmöjligheter för små och medelstora företag och särskilt utveckla reella möjligheter för riskkapital och i samband med omstruktureringen av finansmarknaden stärka de kortsiktiga och långsiktiga finansieringsmöjligheterna för små och medelstora företag och de finansieringskällor som de föredrar; öppna upp marknader och skapa rättvisa förutsättningar för konkurrens och därigenom göra det lättare för företagare och små företag att växa och utvecklas till företag med verksamhet i hela Europa,
- granska EU:s definition av små och medelstora företag för att skapa större flexibilitet i vissa sektorer där små och medelstora företag inte uppnår de specificerade försäljnings- och sysselsättningströsklarna på grund av särskilda marknadsstrukturer, trots att de till sin karaktär är medelstora företag, men se till att en ändring av definitionen av små och medelstora företag inte påverkar dess effektivitet,
- utveckla tillhandahållandet av exportrådgivning till små och medelstora företag, särskilt för att skapa tillgång till marknader i tredjeländer, långvarig närvaro på dessa marknader samt skydd av immateriell egendom och optimering av dess ekonomiska och tekniska värde,
- stärka internationaliseringsåtgärderna i syfte att göra de små och medelstora företagen mer konkurrenskraftiga och bättre rustade för den inre och internationella marknaden,
- öka de små och medelstora företagens deltagande i ramprogrammen för forskning och utveckling genom att förenkla förfarandena och inrätta ett mer effektivt informations- och stödsystem på lokal nivå,
- genomföra projekt som möjliggör nätverkande bland små och medelstora företag och större företag inom hela förädlingskedjan,

Onsdagen den 9 mars 2011

- tillhandahålla instrument som främjar utvecklingen av och tillväxten i miljöinnovativa små och medelstora företag och utvecklingen av miljövänliga industriparker,
- undersöka huruvida medelstora och familjeägda företag som inte uppfyller kriterierna för den gällande definitionen av små och medelstora företag på ett tillfredsställande sätt kan utnyttja befintliga och framtida finansieringsmöjligheter för forskning och utveckling som riktar sig specifikt till små och medelstora företag,
- anpassa utbudet till efterfrågan på patent, särskilt för små och medelstora företag, och sänka kostnaderna för deras tillträde till standarder.

105. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att se över EU:s direktiv om uppköpserbjudanden för att EU ska ha möjlighet att motsätta sig projekt som kan skada den sociala sammanhållningen och stabiliteten på den inre marknaden, ur ett industriellt, ekonomiskt och socialt perspektiv. Parlamentet anser att unionen bör kunna motsätta sig uppköpserbjudanden från företag som inte tar sitt sociala ansvar och/eller som inte respekterar kriterierna för god företagsledning samt planerade uppköpserbjudanden i sektorer som medlemsstaterna betraktar som strategiska, i enlighet med de internationella åtaganden som EU gjort.

106. Europaparlamentet kräver att utvecklingen av offentlig-privata partnerskap förbättras.

107. Europaparlamentet anser att den sektoriella stödpolitiken för att man ska kunna uppnå Europa 2020-målen och klimat- och energimålen senast 2020 inte endast får betraktas utifrån konkurrenslagstiftningen, utan också för Europas skull måste användas aktivt, öppet och enligt tydliga regler för att öka innovationen, konkurrenskraften och utsläppandet på marknaden av hållbara produkter eller vid omstruktureringen av industrin. Parlamentet är emot nationella system för statligt stöd som inte följer reglerna och skapar orättvisa konkurrensvillkor.

108. Europaparlamentet anser att konkurrenspolitiken bör följa den inre marknads bestämmelser men också tillgodose behoven i en ambitiös industripolitik.

109. Europaparlamentet betonar att en hållbar och rättvis utveckling inom industrisektorn bättre kan åstadkommas av medlemsstaterna genom att man tillämpar handelspolitikens ömsesidighetsprincip, och konstaterar att skillnader i handelsregler, som särskilt drabbar de små och medelstora företagen, inte får ha en negativ inverkan på regionala nätverksstrukturer och konkurrenskluster.

110. Europaparlamentet understryker att många nyligen genomförda studier visar att sektorsstödet främjar tillväxten när det är förenligt med upprätthållandet av konkurrensen inom de berörda sektorerna och kopplas till mekanismer som gör att projekt som visar sig vara ineffektiva inte får någon fortsatt finansiering. Parlamentet begär eftertryckligen att ett villkor för detta stöd systematiskt ska vara att den verksamhet som det går till stannar kvar inom EU i minst fem år, och minst tio år när det rör sig om forskning och utveckling.

111. Europaparlamentet påpekar i detta sammanhang att europeiska företagslokaliseringar måste kunna stå sig i den internationella konkurrensen, särskilt inom nyckelteknik.

112. Europaparlamentet anser att frihandel fortfarande är en viktig hörnsten i Europas ekonomiska tillväxt och vill därför se att framtida handelsavtal på multilateral och bilateral nivå utformas på ett sätt som gör dem till en del av en industripolitisk strategi som bygger på rättvis global konkurrens och ömsesidighet med Europas handelspartner. Parlamentet anser att sociala och ekologiska aspekter och relevanta standarder bör ingå i frihandelsavtal för att principen om hållbar utveckling ska beaktas. Det är viktigt att se till att orättvisa metoder inte hotar europeiska industrier på det sätt som solenergiindustrin nu hotas. Parlamentet påminner om att lagstiftningsdialogerna med viktiga handelspartner måste stärkas i syfte att förhindra och undanröja handelshinder. Kommissionen bör noggrant övervaka miljölagstiftningen, valutapolitiken, bestämmelserna om statligt stöd och andra stödprogram som antas av tredjeländer som konkurrerar med EU. Parlamentet begär att en EU-strategi för utländska direktinvesteringar på tillväxtmarknader övervägs i syfte att möjliggöra bättre tillgång till nya marknader och uppbyggnad av lokal produktion.

Onsdagen den 9 mars 2011

113. Europaparlamentet anser att EU:s handelspolitik – inom WTO:s multilaterala ram och på en öppen och effektivt reglerad marknad – behöver en effektiv produktionsbas som stöds av lämpliga sektorsomfattande politiska strategier och som syftar till tillväxt och hållbar utveckling.
114. Europaparlamentet konstaterar att den ekonomiska återhämtningen, vilken drivits på av de beslut som fattats av EU i samverkan med medlemsstaterna, kommer att skapa nya möjligheter för de europeiska företagen, som alltmer måste konkurrera på globala och öppna marknader.
115. Europaparlamentet framhåller även att man i riktlinjerna för en europeisk industripolitik bör överväga en större enhetlighet vad gäller tullkontrollerna, såsom ett viktigt medel för att bekämpa förfalskningar och skydda de europeiska konsumenterna. En industripolitik bör också garantera en harmonisering av systemen för uttag av tullsats från länder som gränsar till EU för att förhindra en ojämn fördelning och nackdelar för importörerna och utvecklingen av EU:s industristruktur.
116. Europaparlamentet understryker frihandelns avgörande betydelse för utvecklingen av den europeiska industrin.
117. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att riktlinjerna för EU:s industripolitik används som grund vid utformningen av konkreta rättsliga instrument för att främja EU:s handel.
118. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inte bara förbättra EU-industrins miljöprestanda genom sina förslag till rättsakter, utan att samtidigt sörja för att samma miljöstandarder som gäller för EU-tillverkade produkter också tillämpas på produkter som importeras till EU:s inre marknad och att fokusera inte enbart på att fastställa sådana regler, utan även på att säkra deras efterlevnad.
119. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att uppnå de mål som ställs upp i meddelandet om Europa i världen och det kommande meddelandet om handelspolitiken, särskilt genom att säkerställa omfattande tillgång till nya marknader inom ramen för Doharundan, inbegripet genom sektorsavtal, t.ex. inom kemisk respektive mekanisk industri.
120. Europaparlamentet begär att man behåller effektiva handelspolitiska skyddsåtgärder som syftar till att motverka orättvisa affärsmetoder, t.ex. dubbel prissättning vid råvaruinköp eller subventioner till den inhemska industrin.
121. Europaparlamentet betonar att de idéer och den kompetens som finns bland dem som arbetar med att förnya industrin måste utnyttjas och poängterar därför att så många som möjligt bör delta.
122. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inrätta en rättslig ram för gränsöverskridande kollektivförhandlingar för att garantera att gränsöverskridande avtal går att genomföra och för att ta itu med de utmaningar som organisation av arbete och utbildning samt arbets- och anställningsvillkor utgör.
123. Europaparlamentet betonar att det är nödvändigt att man i samband med utformandet och genomförandet av EU:s industripolitik ser till att beakta förutsättningarna för hur industriavfall ska bortscaffas och var det ska slutförvaras, särskilt när det gäller giftigt avfall, för att därmed kunna säkerställa att industriavfall inte blir en miljömässig, ekonomisk eller social börda för samhällen i EU eller i tredjeländer.
124. Europaparlamentet anser att effektiv marknadstillsyn på den inre marknaden är grundläggande om man vill skydda den europeiska industrin från illojal konkurrens. Kommissionen uppmanas att lägga fram ambitiösa förslag för att reformera det nuvarande systemet för marknadstillsyn, stärka EU:s roll i samordningen av den nationella marknadstillsynen och tullmyndigheternas arbete, och se till att tillräckliga resurser finns i samtliga medlemsstater.

Onsdagen den 9 mars 2011

125. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta med strategin för bättre lagstiftning och förbättra styrningen av den inre marknaden genom att skapa bestämmelser om kontaktpunkter och främja gränsöverskridande lösningar för online-administration, och samtidigt ta särskild hänsyn till de små och medelstora företagens speciella behov.

126. Europaparlamentet påpekar att den utökning som sker av den svarta ekonomin i kristider och av verksamhet som inte deklarerar i hög grad snedvrider konkurrensen. Parlamentet uppmanar medlemsstaternas behöriga myndigheter att vidta de åtgärder som krävs för att bekämpa detta fenomen.

127. Europaparlamentet poängterar vikten av att arbetstagarna bidrar till att öka den ekonomiska tillväxten och utvecklingen.

Specifika industrisektorer

128. Europaparlamentet är övertygat om att det vid sidan av ett övergripande initiativ måste tas särskilda sektorsvisa initiativ för att ytterligare främja modernisering, större konkurrenskraft och hållbarhet inom enskilda industrisektorer, i deras leverantörskedjor och tillhörande tjänster genom utbyte av bästa praxis, standardisering, riktmärken och liknande mjuka politiska verktyg och kräver att

- rekommendationerna för de befintliga sektoriella initiativen (arbetsgrupper, högnivågrupper, teknik- och innovationsplattformar som exempelvis Cars 21) skräddarsys och genomförs för att tillgodose behoven inom de specifika branscherna, proportionerligt utvecklade av kommissionen i samarbete med alla aktörer och att nya sektoriella initiativ tas inom andra lämpliga branscher,
- de sektoriella initiativen hållbarhetsprövas i enlighet med EU:s klimat- och energipolitiska mål och ambitiösa resurseffektivitetsmål,
- alla tänkbara politiska åtgärder beaktas, inbegripet riktmärken och standarder samt kontinuerlig FoU och innovation,
- det framför allt är de europeiska kärnsektorerna som ska stå i centrum och de som har stora samhällsmässiga problem, men där det också finns möjligheter för företag och till sysselsättning,
- det läggs tonvikt vid att de olika typerna av sektorsöverskridande teknik kompletterar varandra och vid den samverkan mellan dessa sektorer som möjliggjorts genom övergången mot en digitaliserad ekonomi,
- utvecklingen av nya verksamheter uppmuntras, såsom förnybara energikällor och den kreativa sektorn – sektorer där Europa har vissa fördelar och stor sysselsättningspotential,
- kommissionen ska presentera regelbundna lägesrapporter.

129. Europaparlamentet anser att EU:s industripolitik även bör bygga på konkreta projekt som på ett tydligt sätt gynnar våra europeiska företag och medborgare, exempelvis GMES, Galileo och Iter.

130. Europaparlamentet påpekar att den europeiska industrin är alltmer beroende av tjänster till företag och att man därför måste ägna särskild uppmärksamhet åt alla viktiga led i produktionskedjan. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang kommissionens uttalade vilja att lägga större vikt vid dessa ömsesidiga beroenden.

131. Europaparlamentet upprepar att det krävs snabba framsteg för att koppla samman de europeiska företagsregistren, som ett sätt att trygga insyn och garantera uppgifternas pålitlighet inte bara för producenterna utan även för konsumenterna.

Onsdagen den 9 mars 2011

132. Europaparlamentet understryker turismsektorns betydelse för EU, i egenskap av världens största turistdestination, och i vissa regioner där turismen utgör hörnstenen för den ekonomiska verksamheten. Parlamentet stöder kommissionens strategi för att förbättra konkurrenskraften inom turismsektorn genom åtgärder som höjer kvaliteten och hållbarheten inom turismen och stärker Europas anseende som turistdestination.

133. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att följa de färdplaner och slutsatser som tagits fram inom de sektoriella initiativen. Parlamentet anser att dessa färdplaner ger industrin långsiktig planerings-säkerhet och utgör ett värdefullt verktyg för att den ska kunna förbli konkurrenskraftig.

Ansvar

134. Europaparlamentet anser att Europas industri och aktörer bör öka sina investeringar, sina företagsmässiga, sociala och miljömässiga åtaganden och samarbeta närmare för att utveckla gynnsamma ramvillkor. Parlamentet anser att industrin bör behålla investeringarna och produktionen i Europa och befästa sin egen forskningsinsats samt sträva efter hållbar tillväxt, innovation och arbete mot rimlig lön. Parlamentet anser att industrin har en funktion att fylla när det gäller att utveckla en ny kompetenskultur med goda möjligheter till utbildning av hög kvalitet och ännu flera hållbara produkt- och processinnovationer och att den så snart möjlighet ges bör ingå strategiska partnerskap.

135. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utarbeta nya medlingskoncept för att övervaka och anlägga ny infrastruktur och att genomföra dessa för att öka allmänhetens deltagande, så att den infrastruktur som krävs för en hållbar förnyelse av den industriella basen (exempelvis intelligenta nät, vindkraftverk och nya järnvägslinjer) snart kan förverkligas.

136. Europaparlamentet är övertygat om att den globala ekonomiska krisen tydligt har visat att företagen måste agera aktsamt och med full respekt för principerna om företagens sociala ansvar, när det gäller såväl god företagsledning som miljön och goda sociala egenskaper.

Regioner

137. Europaparlamentet framhåller att regionala strukturer är viktiga för att stärka Europas industri. Konkurrenskluster, innovationssystem (företag, universitet, forskningscentrum, tekniktjänsteleverantörer, utbildningsinstitutioner osv.) samt nätverk företag emellan (förädlingskedjor, synergier) och mellan företag och andra aktörer är avgörande för investeringsbesluten. Därför bör

- innovativa kluster och nätverk, särskilt de europeiska konkurrenskluster och de nya partnerskap för innovation som ska inledas under 2011 inom ramen för initiativet "Innovationsunionen", och särskilt inom nyckelteknik, få mer stöd för att man på ett samordnat sätt ska kunna främja kunskaps- och tekniköverföring, forskning, kompetensutveckling och infrastrukturer, och även vara tyngdpunkten för Europeiska regionala utvecklingsfonden,
- regionala nätverksstrukturer och landsbygdsregioner gynnas av EU i deras stöd till den industriella basen,
- kluster och nätverk inordnas under europeiska plattformar för att på så vis kunna få starkare stöd,
- initiativ som exempelvis "borgmästarförsamlingen" och "smarta städer" stöddas eftersom även industrin och små och medelstora företag gynnas av dessa,
- Europeiska investeringsbanken stärka bandet mellan industripolitiken och den territoriella sammanhållningen.

Torsdagen den 10 mars 2011

138. Europaparlamentet framhäver den europeiska industrins bidrag till visionen om socioekonomisk och territoriell sammanhållning, och anser att en välmående industri är en grundläggande förutsättning för ekonomisk tillväxt och social stabilitet i EU:s regioner.

139. Europaparlamentet kräver därför att man, i synnerhet inom nyckeltekniker, konsekvent och i ökad omfattning utnyttjar befintlig vetenskaplig och teknisk kompetens i regionerna samt stärker främjandet av klusterpolitiken.

140. Europaparlamentet påminner om att införandet av lämplig digital infrastruktur och innovativ teknik är strategiskt viktigt för att öka konkurrenskraften inom EU:s regioner och industri. Informations- och kommunikationstekniken är mycket betydelsefull för att höja produktiviteten i industrisektorn. Modern kommunikationsinfrastruktur med hög överföringskapacitet bör framför allt byggas upp i eftersatta regioner. Detta skulle kunna ge gynnsamma förutsättningar för offentliga och privata investeringar och bidra till den viktiga uppgiften att höja företagens IT-kapacitet.

*

* *

141. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen och till medlemsstaterna.

Medielagen i Ungern

P7_TA(2011)0094

Europaparlamentets resolution av den 10 mars 2011 om den ungerska medielagen

(2012/C 199 E/17)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 2, 3, 6 och 7 i fördraget om Europeiska unionen, artiklarna 49, 56, 114, 167 och 258 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, artikel 11 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 10 i Europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna, som rör respekten för och främjande och skydd av de grundläggande rättigheterna, särskilt yttrande- och informationsfriheterna och rätten till mediemångfald,
- med beaktande av direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktivet om audiovisuella medietjänster),
- med beaktande av Europeiska stadgan om pressfrihet av den 25 maj 2009, kommissionens arbetsdokument om mediemångfald i EU:s medlemsstater (SEK(2007)0032), "trestegsstrategin för mediemångfald", som fastställts av kommissionen, och den oberoende studie som genomförts på kommissionens uppdrag och som slutfördes 2009,
- med beaktande av sina resolutioner av den 22 april 2004 om risken för kränkning av yttrande- och informationsfriheterna i EU och särskilt i Italien⁽¹⁾, av den 25 september 2008 om mediernas koncentration och mångfald i Europeiska unionen⁽²⁾, och av den 7 september 2010 om journalism och nya medier – att skapa en offentlig sfär i Europa⁽³⁾,

⁽¹⁾ EUT C 104 E, 30.4.2004, s. 1026.

⁽²⁾ EUT C 8 E, 14.1.2010, s. 85.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0307.